

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 706 יום ה' 26 ביוני 2014

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

דוח מקוצר לבעלי עסקים קטנים – מחזור של עד 60,000 ש"ח //
הקלות במע"מ לפרויקטים של תמ"א 38 ופינוי בינוי //

פיצול התא המשפחתי לעניין תושבות - בעקבות פס"ד ספיר

מע"מ – חשש: התיישנות שומות הביא למניעת עיכוב ביצוע בעקבות הערעור //
מ"ה – כיצד (לא) לסתור ראיות מפס"ד פלילי בערעור מס ? //
שבח – לא ניתן להגיש מסמכים שיש לגביהם מחלוקת בשלב הסיכומים //
8 חודשי מאסר בעבירות מס טכניות // לשכת עו"ד : משוב השופטים חוזר ! //
ביקורות מס במוסכי ת"א ובענף הרכב // עו"ד גלובוס ראש רשות התאגידים //

מאת
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

דוח מקוצר לבעלי עסקים קטנים – מחזור של עד 60,000 ש"ח

◆ החייבים בהגשת דוח מקוון ועומדים בקריטריונים להגשת הדוח המקוצר, יוכלו למלא את הדוח המקוון באתר האינטרנט של הרשות: <https://www.misim.gov.il/shdochshanasshort/frmLogin.aspx?isHemdaZiburit>

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, [הדוח המקוצר](#) הוא דוח הצהרתי פשוט מאוד, שמבטל את הצורך להסתייע באנשי מקצוע לצורך מילוי וחוסך טרחה ועלויות כספיות.

◆ לפי נתוני רשות המסים, כ-70,000 בעלי עסקים קטנים יהיו זכאים להגיש את הדוח המקוצר. ברשות סבורים, כי צעד זה, המפשט באופן משמעותי את הממשק עם רשות המסים, יגדיל את מספרם של העוסקים הרשומים במרשמי רשות המסים וכן יקל על בעלי עסקים קטנים הזכאים למענק עבודה (מס הכנסה שלילי) לממש את זכאותם למענק.

◆ הדוח הוא פרי עבודתה של הוועדה לבחינת הקלות בדיווח השנתי ובניהול ספרים לעוסקים יחידים בעלי מחזור נמוך, שהכנסתם לא מגיעה לכדי חבות במס. הוועדה בחנה מספר חלופות והמליצה על הדוח המקוצר.

הקלות במע"מ לפרויקטים של תמ"א 38 ופינוי בינוי – תזכיר חוק

בשיעור אפס. השינוי יאפשר לנותני שירותים בתחומים אלו לנכות את מס התשומות הכלול בחשבוניות המס שהוצאו להם גם בגין שירותי החיזוק ובכך להגדיל את ההיתכנות הכלכלית של פרויקטים מסוג זה. כמו כן, מוצע במסגרת תזכיר החוק לקבוע מס בשיעור אפס גם על מתן שירותי בניה במסגרת תכניות לחיזוק בדרך של הריסת המבנה והקמתו מחדש (תמ"א 38/2).

◆ רשות המסים, השיקה דוח חדש במטרה להקל על בעלי עסקים קטנים, שהכנסתם השנתית אינה עולה על 60,000 ₪. **הדוח הינו דוח מקוצר בן עמוד אחד בלבד של הכנסות (טופס 137), אותו ניתן להגיש במקום הדוח השנתי המקיף (טופס 1301).**
◆ **למי מיועד הדוח המקוצר:**

1. בעלי עסקים שהכנסתם השנתית מיגיעה אישית אינה עולה על 60,000 ₪ ולבן הזוג אין הכנסות.
 2. בעלי עסקים שהכנסתם השנתית מיגיעה אישית אינה עולה על 60,000 ₪ ולבן הזוג יש הכנסת עבודה או קצבה מהן נוכה מלוא המס וכן הוא אינו חייב בהגשת דוח בגין הכנסה זו.
- רשות המסים מציינת בהודעתה, כי הכנסות משוק ההון שנוכה מהן מלוא המס ואין חובת הגשת דוח בגינן, לא יפגעו בזכאות להגשת דוח מקוצר.

◆ **מי לא יכול להגיש דוח מקוצר-**
נישומים שאינם עומדים בתנאים לעיל.
וכמו כן בעלי מניות, נהנים או יוצרים בנאמנויות, תושבי חוץ, שותפים, בעלי הכנסות בחו"ל, מי שיש להם הפסדים באותה שנה, בעלי הכנסות שאינן מיגיעה אישית והמבקשים החזר מס.

◆ במסגרת המאמצים של משרד האוצר ורשות המסים לעודד פרויקטים של התחדשות עירונית מתוך מטרה להגדיל את היצע הדירות למגורים ולעודד חיזוק מבנים מפני רעידת אדמה, החליט **שר האוצר, יאיר לפיד**, על קידום בחקיקה של הקלות במע"מ לפרויקטים של תמ"א 38 ופינוי בינוי.

◆ בהתאם, **הופץ תזכיר חוק** בו מוצע, **בין היתר**, לתקן את חוק מע"מ כך שיוחלף הפטור הניתן לפרויקטים מסוג פינוי בינוי ותמ"א 38 בקביעת מס

פיצול התא המשפחתי לעניין תושבות - בעקבות פס"ד ספיר

איתי הכהן, עו"ד

איתי הכהן - משרד עורכי דין

העימות ולא לאפשר לאחד מראשי התא המשפחתי להתגורר "כחייל בודד" בחזית ולהשאיר את משפחתו בעורף שכן, בכך לא מתקיימת תכלית החוק לחזק את אותם ישובים. לא כך הדבר לענין קביעת התושבות במישור המיסוי הבינלאומי שם השיקולים צריכים להיות ניטראליים על בסיס הדדי ושוויוני בין המדינות ומשכך אין לקבל גישה חד צדדית, כמו זו הנקטת לעיתים על ידי הרשות, הנוטה להכריע את שאלת התושבות לטובת ישראל.

זאת ועוד, בפרשת ספיר התקיימה שורה נוספת של זיקות של הנישום לטובת ישראל, שהרשות נוטה לעיתים קרובות לראות בה כחזות הכל ולהיאחז בה לצורך קביעת התושבות. בין היתר, התקיימו הזיקות הבאות לישראל: קיום אחת מחזקות ימי השחייה בישראל (במקרה של ספיר נתקיימה החזקה השנייה של שהייה בישראל בת 145 יום במוצע לשנה על פני שלוש שנים), ביקורים תכופים בישראל כשמונה עד תשע פעמים בשנה כשכל ביקור נמשך מספר שבועות, תשלומי ביטוח לאומי בישראל, שמירת רצף ביטוחי ושרותי בריאות בישראל, החזקת חשבון בנק בישראל והחזקת מכונית בישראל ואף בעלות משותפת עם אשתו על דירה. ואף על פי כן ביהמ"ש דחה את גישת הרשות בשאלת התושבות.

♦ בית המשפט גם לא התרשם מהעובדה "המקוממת" לטעמה של הרשות ולפיה, הנישום נהנה בסינגפור ממס נמוך של 10% כאשר משפחתו מתגוררת בישראל ונהנית ממיגוון השרותים שממשלת ישראל מעניקה לאזרחיה (רמתם ויעילותם של השירותים כאמור בהשוואה לסינגפור לא נדונו בפסה"ד...). כאמור, בכל אלו לא היה די כדי להכריע את שאלת התושבות לטובת ישראל וזאת כאשר מנגד התקיימו זיקות עדכניות וכלכליות חזקות לטובת סינגפור ובהן: אינטרסים כלכליים פעילים בסינגפור שקיבלו ביטוי בבעלות על חברה מקומית והחזקת חשבונות בנקים שם, החזקת דירת קבע בסינגפור, מעורבות פעילה בחיי הקהילה היהודית שם ובמועדוני ספורט.

♦ בית המשפט אומנם קיבל את העמדה העקרונית כי העתקת מרכז חיים לארץ אחרת אינה נעשית בדרך כלל "באבחת חרב" אלא בתהליך המבשיל לאורך פרק זמן מסוים, אולם לא ניתן למצוא בפסה"ד אישור לראייה החד צדדית המאפיינת את גישת הרשות ולפיה, הלכת "החרב המתהפכת" כאמור, חלה רק במצב של ניתוק התושבות מישראל להבדיל ממצב שבו עבר הנישום להתגורר בישראל, שם די בקיומה של אחת הזיקות, כפי שמשקף בחוזרים הנ"ל, כדי "לגיייר" אותו מידידת כתושב ישראל.

♦ דומה כי לאור פסה"ד יש מקום לשאול אם אין מקום לערוך רויזיה מקיפה בחוזרי הרשות שפורסמו בשעתם בסוגיית התושבות, שגם בעבר ספגו כאמור ביקורת כי אינם משקפים נכונה את את הוראות הדין והפסיקה. דומה, כי לאחר פס"ד ספיר הספקות בקשר לכך רבו עוד יותר.

♦ לאחרונה ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת מיכאל ספיר, ע"א 4862/13, אשר התיר במידה רבה את הספקות בשאלת תושבות היחיד לצורכי מס בסיטואציה של תא משפחתי מפוצל שבה אחד מבני הזוג גר בחו"ל ואילו בן הזוג השני מתגורר בישראל.

♦ בחוזרי רשות המיסים בסוגיית התושבות (ר' לדוגמה חוזרי מס הכנסה מס' 1/2011, 9/2011, 1/2012 וכן מכתב הנחייה של סמנכ"ל בכיר לעניינים מקצועיים מיום 2.3.09, המפרט את התנאים שבהם יראו את היחיד כמי שהגיע לישראל) ננקטה לטעמנו גישה חד צדדית בסוגיית התושבות. תיקצר היריעה במסגרת זו מלפרט, אולם באופן כללי ניתן לומר כי לפי גישת הרשות, כאשר אדם מגיע לישראל מחו"ל, ניתן להפוך לתושבה של ארץ הקודש "באבחת חרב" ודי בקיומה של זיקה אחת לישראל, מבין מכלול הזיקות המלמדות על מרכז חייו של נישום, כדי "לכלוא" אותו בהגדרת "תושב ישראלי". ואולם, במקרה ההפוך, שבו יצא אדם מישראל לחו"ל, רק השארת "אדמה חרוכה" מאחוריו ומחיקת כל זיקה לישראל, יש בה כדי לשחרר את הנישום "ללקוח קבוע" של רשות המיסים ולשכנע כי חדל להיות תושב ישראל. גישה זו ספגה ביקורת רבה בחוגים מקצועיים לרבות פורום המיסים של לשכת עוה"ד שהביע בשעתו את הסתייגותו מפרשנות גורפת זו. גם ספק אם גישה זו עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי המחייב לכאורה עידוד ישראלים שעזבו את ישראל לשמור על זיקה אליה.

♦ גישתה כאמור של רשות המיסים, באה לידי ביטוי בין היתר בסוגיית פיצול התא המשפחתי, כאשר היא מיישמת באופן דווקני את הכלל התלמודי העתיק: "ביתו - זו אשתו" (שנאמר בהקשר שונה). בפרשת ספיר, בית המשפט המחוזי ולאחריו בית המשפט העליון, שם למעשה קץ לגישה ארכאית זו.

מעתה, יכול ובן זוג אחד יתגורר בישראל ואילו השני בחו"ל ואין בעובדה זו כשלעצמה כדי "לכלוא" את בן הזוג המתגורר בחו"ל לתוך הגדרת "תושב ישראלי". בכך ניתן אישור סופי לגישה שנקבעה בזמנו בפס"ד צייגר במחוזי (עמ"ה 517/04) (שדן בשאלת התושבות במישור המוניציפלי לענין קבלת הטבות המס מכוח מכוח סעיף 11 לחוק אזור סחר חופשי אילת (פטורים והנחות ממיסים), תשמ"ה - 1985) ובשורה של פסקי דין נוספים (לדוגמה ע"א 477/02 אריה גונן נ' פ"ש חיפה). קיימת גם פסיקה זרה הנוקטת באותה גישה (ר' פסה"ד הקנדי בענין בוסטון Boston v. The Queen 96-1454 (IT) G)). אומנם ניתן למצוא שורה של פסקי דין בערכאות ראשונות שבהן לענין קבלת נקודות זיכוי בישובי קו העימות מכוח סעיף 11(ב)(2) לפקודת מס הכנסה, לא הוכרה תושבות במצב של פיצול התא המשפחתי (ר' לדוגמה כץ, עמ"ה 301/02; דקוואר עמ"ה 151/92) ואולם ככל הנראה הרציונאל של הוראות החוק בענין הטבות המס שונה מהרציונאל לענין קביעת התושבות בענין המיסוי הבינלאומי. שכן, הטבות המס נועדו לעודד הגירה של התא המשפחתי כולו לישובי קו

חשש: התיישנות שומות הביא למניעת עיכוב ביצוע בעקבות הערעור
 ע"מ 1068-08 עמותת י.ע.ל אסף הרופא נ' סמנכ"ל בכיר לאכיפת הגבייה
 מיכאל כשכאש, עו"ד

הטענה, הטעם של חשש מהתיישנות, הינו גנרי ולא ייחודי למקרה דנן.

בית המשפט המחוזי (ת"א-יפו) בפני כב' השופט י' לוי:

♦ החליט להיעתר לבקשה בציינו שדחיית הבקשה עלולה להביא לתוצאה אבסורדית, לפיה אם יידחה הערעור, ותאושר החלטת המשיב לשנות את סיווג המערערת, תחלוף תקופת ההתיישנות ולא ניתן יהא עוד לגבות מהמערערת מס כדין, ביחס למועדים הרלוונטיים. בתוצאה אפשרית זו, יש משום פגיעה ממשית באינטרס הציבורי של גביית מס כדין. השאלה - האם על עוסק לשלם את המס הנדרש צריכה להיות מוכרעת מהותית לגופו של עניין ולא להיות תלויה במשך התארכות הליכי הערעור. מנגד, אם תתקבל הבקשה, ויותר למשיב להוציא למערערת שומות לתקופות המבוקשות - תוך עיכוב ביצוע גבייתן עד מתן החלטה בערעור שבכותרת - ותתקבל ההחלטה בדבר חובתה המהותית של המערערת לתשלום מס כדין, לא ייגרם למערערת כל נזק.

♦ בית המשפט הדגיש כי לא מצא ממש באף אחת מטענותיה של המערערת. בית המשפט ציין שאף על פי שממבט ראשון, שובה את הלב, טענת המערערת כי לאור טענת המשיב בבית המשפט העליון - לפיה הוא רשאי להוציא שומות ללא נטילת רשות מבית המשפט למרות שטרם נתקבלה החלטה בערעור הראשון - הוא מושתק מלעתור לקבלת רשות בית המשפט. עם זאת, בחינה מעמיקה של הטענה מובילה למסקנה שאין מדובר בסתירה וכי אין בעצם הגשת הערעור כדי למנוע מהמשיב, לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט. כן קבע בית המשפט כי הוא אינו שותף לטענת המערערת כי בעיתוי הגשת הבקשה יש משום שיהוי קיצוני וכי על המשיב היה להגיש את הבקשה סמוך למועד הגשת הערעור הראשון. בית המשפט הדגיש כי המועד הרלוונטי להגשת הבקשה הוא בסמוך לחלוף המועד להתיישנות. כך עשה המשיב ולא מצאתי בכך פגם כלשהו.

♦ אשר על כן, בית המשפט נעתר לבקשה והתיר למשיב, להוציא למערערת שומות עסקאות לשנים 2009-2013, תוך עיכוב ביצוע גבייתן, עד לקבלת פסק דין בבית המשפט העליון.

התוצאה:

♦ הערעור נדחה המערערת תשלם למשיב הוצאות הבקשה בסך 5,000 ש"ח.
ניתן ביום: 20.06.2014;
ב"כ המערערת: עו"ד גרא
ב"כ המשיב: עו"ד יזדי-סופר פרק' מחוז תל אביב (אזרחי).

♦ עניין לנו בהחלטה על בקשה מטעם מנהל מע"מ רמלה (להלן: "המשיב") להוציא שומה לעמותת י.ע.ל. אסף הרופא (להלן: "המערערת") לשנות המס 2009-2013 מחשש להתיישנות, מכוח הסמכות המסורה לבית המשפט בסעיף 64(ג) לחוק מס ערך מוסף התש"ו-1975 (להלן: "החוק").

♦ המשיב החליט לשנות את סיווגה של המערערת מ-"מלכ"ר" ל-"עוסק". בתגובה, הגישה המערערת ערעור לבית המשפט המחוזי (ת"א-יפו) על ההחלטה (להלן: "הערעור הראשון"). עובר להכרעה בערעור הראשון, הוציא המשיב שומת עסקאות למערערת, הנובעת משינוי הסיווג. על החלטה זו, הגישה המערערת ערעור נוסף לבית המשפט המחוזי (להלן: "הערעור הנוסף") המבוסס, בין היתר, על הוראת סעיף 64(ג), לפיה הגשת ערעור על החלטה מסוג זה "תעכב את ביצועה של החלטת המנהל, זולת אם החליט בית המשפט אחרת". בית המשפט המחוזי מפי כב' השופטת ד' קרת-מאיר קיבל חלקית את הערעור הנוסף וקבע, כי החלטת המשיב להוציא למערערת שומות, שעה שהערעור על שינוי הסיווג עודנו תלוי ועומד, נעשתה בחוסר סמכות וכי המשיב יכול היה לבקש אישור בית המשפט שדן בערעור הראשון, שרשאי להחליט אחרת לפי סעיף 64(ג) סיפא (להלן: "ההחלטה").

♦ על החלטה זו הוגש ערעור לבית המשפט העליון (ע"א 3291/11). טענות הצדדים נשמעו ביום 29.04.2013 וטרם ניתן פסק דין. בית משפט המחוזי מפי כב' השופט א' אורנשטיין הורה על עיכוב הדיון בערעור הראשון עד למתן פסק הדין בבית המשפט העליון. מכאן הבקשה המחלוקת מתמקדת אפוא בשאלה האם בנסיבות המקרה דנן, על בית המשפט לסטות מן הכלל הקבוע בסעיף 64(ג) לחוק ולהורות "אחרת".

♦ טענתו המרכזית של המשיב היא שלאור ההחלטה יש להיעתר לבקשה ולהתיר לו להוציא למערערת שומות, כמבוקש, שכן אין סביר שאך בשל הגשת הערעור שבכותרת, תחלוף תקופת ההתיישנות באופן שהוא לא יהא רשאי בסופו של הליך לגבות את המס המגיע אף אם יידחה הערעור. המשיב תמך יתדותיו, בין היתר, בנוסח סעיף 64(ג) המאפשר לבית המשפט לחרוג מהכלל בדבר עיכוב ביצוע ו"להורות אחרת" לפי שיקול דעתו וכן על ההחלטה לפיה המשיב יכול לבקש מבית המשפט להפעיל את סמכותו לפי סעיף זה.

♦ המערערת טענה שיש לדחות את הבקשה על הסף ממספר טעמים: אין בית משפט רשאי להכריע בהליך התלוי ועומד בבית המשפט העליון; המשיב מושתק מלטעון בהליך זה טענות הפוכות מאלו שטען בהליך האחר; שיהוי קיצוני בהגשת הבקשה - 6 שנים לאחר הגשת הערעור הראשון.

♦ המערערת סברה כי יש לדחות את הבקשה גופא וזאת משום שהמשיב לא העלה נימוקים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהוראת סעיף 64(ג) לחוק. על פי

**כיצד (לא) לסתור ראיות מפס"ד פלילי בערעור מס?
ע"מ 12-04-1220 דיבה (אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית
אמיר אבו ראזק, משפטן**

ואת הנישום לצורך הפקת הדו"ח מזה. תקנה 10(ב) לא נועדה לבטל כליל

את דיני וכללי הראיות בדבר קבילות ראיות, בכלל, ובוודאי שהיא לא נועדה לביטולה של הוראת סעיף 42 לפקודת הראיות בפרט, ביחס לערעורי מס. המערער הגיש דו"ח לשנת 2010 בלבד (וגם זאת רק לאחר הוצאת השומות לשנים 2009-2010), ותצהירו לא התייחס בכלל לשנים 2008-2009. גם ביחס לשנת 2010 המערער לא טען כי הראיות שהוא מבקש להגיש לגביה הוצגו על ידו במסגרת הדו"ח שהגיש. כיוון שכך, ומאחר והמערער לא ביקש את רשותו של בית המשפט הנכבד להגיש ראיות לסתירת פסק הדין הפלילי, בהתאם לסעיף 42 לפקודת הראיות, קבע בית המשפט הנכבד כי המערער מנוע מלהציג כל ראיה הסותרת את הממצאים והמסקנות שנקבעו בפסק הדין הפלילי, ומאחר שפסק הדין התבסס על הודאתו של המערער בעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שהוא מנוע מלהציג כל ראיה הסותרת את העובדות שפורטו לגביו בכתב האישום המתוקן, כולל הרווחים שהפיק מעיסוקיו האמורים, שיעור הריבית שגבה במסגרת אותם עיסוקים וכיו"ב. למרות זאת, לא מצא בית המשפט הנכבד לנכון להורות על מחיקת חלקים מתצהירו של המערער, הסותרים לכאורה את הממצאים והמסקנות העולים מכתב האישום המתוקן, משום, שלמעשה אין מדובר באותם חלקים בראיות ממש, אלא בטענות כלליות, וכן משום שמחיקת אותם חלקים תפגום ברצף הדברים המפורטים בתצהיר ותגרום כמעט למחיקתו כליל. בית המשפט הנכבד הוסיף כי די בקביעה האמורה לעיל, והצדדים יוכלו לפעול לפיה בשלב ההוכחות ולהתייחס אליה בסיכומיהם, והיא בוודאי תבוא לידי ביטוי בפסק הדין שיינתן בסוף.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 1.6.2014

ב"כ המערער: עו"ד תמיר סלומון

ב"כ המשיב: עו"ד מורן סילס פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)

♦ כנגד מר קובי דיבה (להלן: "המערער") הוגש כתב אישום, בגין עבירות שונות בקשר לשלושה עיסוקים שיוחסו למערער: ניכיון שיקים, הלוואות חוץ בנקאיות ופעילות כסוכן הימורים. במסגרת עסקת טיעון הורשע המערער על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן שכלל עבירות המתייחסות לשלושת העיסוקים האמורים. פקיד שומה היחידה הארצית לשומה (להלן: "המשיב") הוציא למערער שומות לפי מיטב השפיטה לפי סעיף 145 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה") לשנים 2007-2008 ולשנים 2009-2010 לאחר שהמערער לא דיווח על הכנסותיו מעיסוקיו האמורים. רק לאחר הגשת השומה לשנים 2009-2010 הגיש המערער דו"ח לשנת המס 2010 בלבד. הערעור דן הוא על השומות הללו (שני ערעורים שאוחדו) בבקשה זו, שהוגשה לאחר הגשת תצהירי הצדדים, מבקש המשיב לצרף את הכרעת הדין שניתנה בהליך הפלילי ולהגישה כראיה לממצאים ולמסקנות שנקבעו בה, בהתאם לסעיף 42 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות").

♦ לטענת המשיב, יש להגביל את הדיון הנדון לשאלות שלא הוכרעו בהליך הפלילי בלבד. עוד נטען כי המערער אינו רשאי לסתור עובדות הכלולות בכתב האישום המתוקן, וזאת בהתאם לסעיף 42 לפקודת הראיות. המשיב העיר כי התקנה הרלבנטית היא התקנה המקבילה, תקנה 10(ב) לתקנות בית המשפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), תשל"ט-1979.

♦ לטענת המערער, בערעורי מס המערער רשאי להביא גם ראיות שאינן קבילות במשפט אזרחי רגיל. המערער הסתמך בעניין זה על תקנה 10א לתקנות מס ערך מוסף ומס קניה (סדרי הדין בערעור), תשל"ו-1976. יש לציין כי המערער בתגובתו לא התנגד להגשת הכרעת הדין כראיה.

בית המשפט המחוזי בת"א בפני כב' השופט יונה אטדגי:

♦ ביהמ"ש קבע, כי הראיות הבלתי קבילות שהגשתן לבית המשפט "הוכשרה" על ידי תקנה 10(ב) האמורה הן אלה ששימשו את פקיד השומה לצורך השומה שהוציא ואלה שימשו את הנישום לצורך הדו"ח שהוגש על ידו (וכן לצורך השמעת טענותיו בדבר הגדלת השומה, לפי סעיף 147(ג) לפקודת מס הכנסה), ולכך בלבד, וזאת משום הצורך, עליו הצביע בעבר בית המשפט העליון, כי בפני בית המשפט הדין בערעור על השומה תעמוד אותה תמונה ויוצגו אותם מסמכים ששימשו את פקיד השומה, לצורך הפקת השומה מזה,

לא ניתן להגיש מסמכים שיש לגביהם מחלוקת בשלב הסיכומים
 י"ע 17240-10-12 יחד הבונים ייזום ובניה בע"מ נ' מסמ"ק רחובות
 יוסי חמצני, עו"ד

♦ לטענת העוררים, גם אם ביהמ"ש יסבור, כי הטענות נושא בקשה זו הועלו על ידם לראשונה במסגרת סיכומיהם – הרי שיש להתיר את הכללתן בסיכומי העוררים הואיל והן מתייחסות להסקת מסקנות מעובדות מוכחות, או מעובדות שהיו פרושות בפני המשיב. עוד טענו העוררים, כי המדובר במסמכים אשר נמצאו בידי המשיב והוסתרו על ידו, ולכן – אין לאפשר למשיב לטעון כנגד הגשתם המאוחרת במסגרת סיכומי העוררים. זאת בנוסף לאינטרס הציבורי המחייב לשמור על התנהלות שוויונית וחוקית של רשויות המדינה.

בית המשפט מחוזי מרכז בפני כב' השופט בנימיני:

♦ ביהמ"ש קבע, כי ככלל על בעל דין להגיש ראיותיו כ"חבילה אחת". עם זאת, בתי המשפט קבעו לאורך השנים, כי במקרים חריגים, ביהמ"ש יאפשר להגיש ראיות נוספות גם לאחר תום שלב הגשת הראיות. וכי רק במקרים נדירים ביותר יאפשר ביהמ"ש הגשת ראיות לאחר תום שלב הגשת הראיות בערכאת הערעור. ביהמ"ש קבע, כי ערכאת ערעור רשאית לדון לראשונה בטענה אשר לא נטענה בפני הערכאה הדיונית כאשר מדובר בטענה משפטית המבוססת על עובדות שאינן שנויות במחלוקת. מאידך, כאשר מדובר בטענה עובדתית חדשה, בטענה משפטית המבוססת על עובדות שנויות במחלוקת, או בטענה משפטית שיש בה משום שינוי מהותי של חזית הטיעון – לא תדון בה ערכאת הערעור אם לא הועלתה קודם לכן בפני הערכאה הדיונית. ביהמ"ש סבר, כי כוחה של הלכה זו יפה גם לגבי עררי מס, ובכללם עררים בנושא מיסוי מקרקעין על החלטות של נושאי תפקיד באגף מיסוי מקרקעין של רשות המיסוי, הדומים מהותית להליכי ערעור בכלל, ולהליכי ערעורי מס בפרט.

♦ ביהמ"ש הוסיף וקבע, כי טענות בנוגע לאפליה ואכיפה בררנית הינן טענות המשלבות פן עובדתי ופן משפטי ולפיכך המעלה אותן נדרש לתומכן ולבססן בתשתית עובדתית לכאורית. בית המשפט אינו סבור, כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים נדירים.

ביהמ"ש קבע, כי העוררים לא הוכיחו, כי לא ידעו ולא היה עליהם לדעת, על קיומן של ראיות אלה בשלב מוקדם יותר. זאת ועוד, אין המדובר בראיה טכנית אלא במסמכים שנועדו להוכיח מדיניות מפלה ואכיפה בררנית. שיש בהם בכדי להקים תשתית עובדתית לטענותיהם החדשות. "אין די בהפרכת סיסמא של רצון להגיע ל"חקר האמת" כדי להכשיר שיבוש מוחלט של סדרי הדין ושל דיני הראיות". הוועדה מסכמת וקובעת: אין לאפשר לעוררים לצרף לסיכומיהם ראיות חדשות.

התוצאה:

♦ בקשת המדינה למשיכת המוצגים מתיק בית המשפט התקבלה.

ניתן ביום 18.6.2014

ב"כ העוררים: עו"ד אסף חדד

ב"כ המשיב: עו"ד כנרת תבור, פרק' ת"א (אזרחי)

♦ המבקש בבקשה דנא והמשיב בערר (להלן: "המשיב") מבקש מבית המשפט להורות לעוררים למשוך מתיק בית המשפט מסמכים שהוגשו על ידם לראשונה במצורף לסיכומיהם וכן להורות על מחיקת טענות שהועלו לראשונה על ידי העוררים במסגרת סיכומיהם בערר.

♦ הטענות בנוגע לאכיפה בררנית ואפלייתם לרעה לא נטענו בהשגה עצמה, ואף לא נטענו במהלך הערר דנן, עד לשלב הסיכומים – ולכן לא ניתן להעלותן לראשונה רק עתה, בעת הגשת סיכומי העוררים בערר.

לטענת המשיב, בהתאם לפסיקת בתי המשפט טענות בדבר אכיפה בררנית ואפליה הן טענות עובדתיות אשר יש לבססן בתשתית ראייתית. לפיכך, העלתן של טענות אלה רק עתה, בשלב הסיכומים, נוגדת את הוראות סדרי הדין, ומונעת ממנו מלהתמודד כנגדן באמצעות חקירה נגדית של עדים או באמצעות הגשת מסמכים מטעמו.

♦ באשר לטענת העוררים בדבר אכיפה בררנית – לטענת המשיב, העוררים מערבים "מין בשאינו מינו". המשיב ציין, כי השאלה הופנתה בהתייחס לקיומו של נוהל לחישוב מס רכישה נוסף החל בעת רכישת דירה אצל קבלן כאשר רוכש הדירה מבקש מהקבלן לבצע עבורו שיפורים או שינויים בדירה שלא נכללו בהסכם המקורי "והינם חייבים במס רכישה הואיל ושווים מצטרף לשווי הדירה".

לטענת המשיב, העוררים עצמם מודים כי הטענה בדבר אכיפה בררנית הועלתה על ידם לראשונה בשלב הסיכומים. בית המשפט קובע כי בהתקיים התנאים הבאים ניתן לסטות מעיקרון זה: אופי הראיה הנוספת הינו טכני ופשוט; בעל הדין לא יכול היה להביא ראיה זו בשלב מוקדם יותר.

לטענת המשיב, תנאים אלו אינם מתקיים בנסיבות העניין שכן: המדובר בטענה כבדת משקל המטילה דופי בשיקול דעתו של המשיב; אין המדובר במידע חדש אשר רק עתה הצליחו העוררים להשיגו. זאת ועוד, המשיב טוען כי טענותיהם העובדתיות החדשות של העוררים אף לא גובו בתצהיר, וגם מטעם זה דינן להידחות.

♦ לטענת העוררים, ערר זה עוסק בשאלות משפטיות גרידא. לדידם, הסוגיות הנכללות בערר זה הן האם יש לצרף לשווי העסקה את העלויות המשפטיות בהן נושא רוכש דירה עבור קבלת הטיפול המשפטי הנוגע לרישום זכויותיו בדירה שרכש, והאם המשיב הפעיל כלפי העוררים אכיפה בררנית באופן המצדיק להעניק לעוררים סעד של "הגנה מן הצדק". באשר לטענת "הגנה מן הצדק" טוענים העוררים, כי יש להעניק סעד זה במקרה של אכיפה בררנית הנעשית תוך פגיעה בשוויון שבין נישומים אשר ענייניהם דומים, וכאשר האכיפה מתבצעת על יסוד שיקול זר או החלטה שרירותית גרידא.

♦ לטענת העוררים, הפסיקה קובעת שאין מניעה מלהעלות לראשונה בשלב הסיכומים שאלה משפטיות אם היא מבוססת על מסכת עובדות שאינן שנויות במחלוקת.

ביקורות מס במוסכי ת"א ובענף הרכב

משרד מס הכנסה תל אביב 3 ערך מבצע ביקורות בענף מוסכי הרכב ושירותים נלווים, כגון: תיווך רכב ואביזרי רכב. עם בוקר יצאו צוותי ביקורת לשטח וערכו 171 ביקורות בעסקים ברחבי העיר תל אביב, ב- 10 עסקים שנבדקו נמצא, כי בעלי העסק לא רשמו הכנסות. כפי שלמשל עולה מהודעת רשות המסים, בעל חברה לניהול מוסך, אשר לא רשם שוברי אשראי בסך של כ- 141,000 ₪ טען כי כרטיסי האשראי משמשים גיבוי לצ'קים, אם הצ'ק מכובד, הוא משמיד את השובר. בעל עסק למכירת אופנועים וקטנועים שלא רשם בשלושת החודשים האחרונים כ- 24,000 ₪ ששולמו לו בגין מכירות הבטיח להוציא קבלות "בזמנו החופשי", בשעות הבוקר המוקדמות או בשעות הערב - כשאין לחץ. לדרישת המבקרים, בעל העסק הוציא מיד קבלות. בעל עסק לשטיפת רכבים נס על נפשו כאשר המבקרים הזדהו כאנשי מס הכנסה. העובדה שבמקום המתינו חמישה כלי רכב לשטיפה, לא מנעה ממנו לברוח. הטיפול ב"נמלט" הועבר לחקירות מס הכנסה תל אביב. ובעל עסק למכירת אופניים הפועל מזה שלושה חודשים ללא עסק למכירת תיק ברשות וללא ניהול ספרי עסק סיפר שבקושי מכר אופשניים ושכחונתו לפתוח בקרוב תיק במס הכנסה. מבצעי הביקורות נערכים כחלק מפעילות נרחבת של רשות המסים נגד מעלמי מס והון שחור ובמסגרת הנחיה למשרדים האזוריים להגביר את פעילות האכיפה ולשפר את כושר ההרתעה, בין היתר ע"י עריכת מבצעי שטח שמטרתם להביא לדיווחי וגביית מס אמת ולהגביר את השוויון בנטל בקרב האזרחים.

עו"ד גלובוס – ראש רשות התאגידים

הממשלה אישרה את מינויו של עו"ד אייל גלובוס לתפקיד ראש רשות התאגידים במשרד המשפטים וזאת בהמשך להמלצת שרת המשפטים וועדת איתור בראשות המנהלת הכללית של משרד המשפטים, עו"ד אמי פלמור. עו"ד אייל גלובוס (51) מכהן משנת 2006 כמנהל האגף לסיוע המשפטי במשרד המשפטים. בתפקיד זה הוביל גלובוס רפורמה שכללה, בין היתר, הרחבת תחומי הייצוג כגון סיוע משפטי לנפגעי עבירות המתה, הרחבת האגף לסיוע משפטי ל-6 מחוזות, שיתוף בוועדות כנסת וחקיקה, ייצוג בהליכים עקרוניים, התמקצעות עורכי הדין הפנימיים ושיפור פיקוח על עורכי הדין החיצוניים, מעבר לתיקים אלקטרוניים ממוחשבים ועוד. עו"ד גלובוס עובד במשרד המשפטים משנת 1997. התמחה בבית המשפט העליון ובמשרד פרטי והחל את דרכו המקצועית בשוק הפרטי. **צוות המערכת מאחל לעו"ד גלובוס הצלחה בתפקידו.**

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.

המחוזי: 8 חודשי מאסר בעבירות מס טכניות

בית משפט המחוזי בחיפה, במסגרת הרכב של שלושה שופטים, בראשותו של אב בית הדין כב' **השופט עודד גרשון**, דחה את ערעורו של **רוני מולדובן**, תושב חדרה ומנהלן של החברות **מ. גלרם וטל גל מרום**, על עונש המאסר שנגזר עליו בשל עבירות מס. בית משפט השלום בחדרה גזר על מולדובן 8 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ו-20,000 ₪ קנס בגין עבירות אי העברת ניכויים, אי הגשת דוחות ומאזנים שנתיים ואי הגשת הצהרת הון בכתב אישום שהוגש על ידי **המחלקה הפלילית של מס הכנסה ברשות המסים**. בערעור טען מולדובן, כי מעשיו התבצעו בשל מצוקה כלכלית אליה נקלע, אך בכל שלב של הדיונים המשפטיים הצהיר על סכומים שונים לגמרי. עוד טען, כי מס הכנסה הוא שחייב לו כסף ולא ההפך, אך רואי החשבון שלו עצמו הודיעו כי הם מחכים מזה מספר שנים שימציא מסמכים על מנת שיוכלו לערוך מאזן מבוקר, דבר שטרם קרה וכך **עד היום מולדובן לא הסיר את מחדליו**. שופטי המחוזי דחו את טענות המערער ואמרו, כי העובדה שהורשע פעמיים קודם לכן בעבירות זהות מעידה, כי מנהגו היה לא להגיש דוחות ללא קשר למצבו הכלכלי, וכי **"המערער הכשיל את גביית המס ופגע בערכים חברתיים כגון שוויון בתשלום המס, שומת אמת והימנעות מגזילת כספים שגבה עבור מס הכנסה"**. עוד הוסיפו השופטי ואמרו, כי בית משפט השלום בחדרה גזר את דינו לקולא ולא זאת ועוד, אלא **"שיחסד עשה איתו בית המשפט קמא בקובעו רק 8 חודשי מאסר בפועל"**

לשכת עורכי הדין: משוב השופטים חוזר!

הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין הודיע ביום 26.6.14, כי החליט לקיים משוב שופטים כבר בשנת המשפט הקרובה. הוועד המרכזי מבקש להדגיש, כי משוב השופטים אינו כלי ניוגוח, אלא כלי חשוב להערכת התנהלותם של שופטים והמערכת המשפטית. עפ"י הודעת דוברות הלשכה, הלשכה רואה לנכון לשוב ולהדגיש, כי היא רואה חשיבות רבה במערכת משפטית חזקה וזוכה לאמון הציבור ועל כן עושה כמיטב היכולת לשמירה על אכיפת החוק והסדר, תוך שיתוף פעולה הדוק עם השופטים, הנהלת בתי המשפט, פרקליטות המדינה, היועמ"ש וזרועות השלטון. מאז ההודעה החלו עימותים קשים בין נציגות השופטים, המחוזות הלשכה ובין הלשכה, כולל איומים בחרמות וכיו. יהיה מעניין...